

תת"ע 9198/10/15 - מדינת ישראל נגד נאסר אדין נור

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 9198-10-15 מדינת ישראל נ' נור

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאסר אדין נור

הנאשמים

גזר דין

העבירה והעבר

הנאשם הודה והורשע בעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה שעה שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם ובנהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

לנאשם יליד 1991 הרשעה קודמת בנהיגה ללא רשיון נהיגה בגינה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה של 6 חודשים מתיק ת"פ (ראשל"צ) 4927-10-14.

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות פליליות נוספות וביניהן גניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע.

עונש המאסר המותנה הוטל על הנאשם ביום 4.5.10 ואת העבירות בתיק זה ביצע חמישה חודשים לאחר מכן בעודו מרצה עונש מאסר בעבודות שירות והוא מצוי בתקופת מבחן בת שנה.

כיום אוחז הנאשם ברישיון נהיגה בר תוקף.

טיעונים לעונש

לטענת המאשימה מדובר בנאשם שהוא בבחינת "שור מועד" אשר מתסקיר שירות המבחן עולה כי אורחות חייו הינם עברייניים.

לפיכך מבקשת המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר על תנאי, פסילה למשך שנה, פסילה על תנאי והתחייבות כספית.

ב"כ הנאשם מבקש להימנע מהפעלת המאסר על תנאי ותחת זאת להאריכו. כמו כן בקש ב"כ הנאשם להימנע מהטלת מאסר בפועל וזאת בשל נסיבות חייו הקשות של הנאשם, העובדה כי הצליח בשנה האחרונה להתמיד בעבודה ואף התארגן. לטענתו מדובר בצעיר בתחילת דרכו שעשה טעות ולא ב"שור מועד" כטענת המאשימה. עוד טען כי התסקיר חיובי ומדגיש את השינוי בעבר הנאשם ואת שיקומו.

לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבירות שירות.

תסקיר שירות המבחן

על פי התסקיר מדובר בנאשם בעל נסיבות חיים קשות אשר עובר בשנה האחרונה תהליך חיובי גם במסגרת צו המבחן שהוטל עליו.

מחד ישנו סיכון להישנות העבירה בשל תפיסה פטליסטית של הנאשם בנוגע לחייו ומאידך ישנו סיכוי משמעותי לשיקומו. הנאשם מודע לחומרת העבירה, הביעה חרטה על מעשיו, מגלה תפנית חיובית בתפיסה עצמית, החל לערוך שינוי חיובי בהתנהגות והתמיד בעבודה ובטיפול במסגרת צו המבחן.

כדי להמשיך בהליך הטיפול בו החל הנאשם ועל מנת לאפשר לו לפרנס את עצמו ואת אחותו הסמוכה לשולחנו המליץ שירות המבחן על שנת מבחן נוספת ועל צו של"ץ.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

מי שנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם הוגדר על ידי בית המשפט העליון כ"איום נע" היות ובנהיגתו הוא מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך שכן לא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה מעולם ונוהג בכלי תחבורה שעלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד כל הסובבים אותו (רע"פ 3149/11 רסאם נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 15.5.11)).

מי שנוהג כך מספר פעמים ואף נעדר ביטוח חובה לנהיגתו מעיד על עצמו כמי שמורא הדין אינו עליו.

מתחם הענישה לנהיגה ללא רישיון נהיגה, נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל למשך שבועות או חודשים ספורים, תלוי בתדירות ביצוע העבירה, בהסרת המחדל והוצאת רישיון ובנסיבות אישיות של הנאשם.

כאשר מדובר בעבירה חוזרת ושבגינה אף תלוי ועומד עונש מאסר בר הפעלה העונש נע מתחם הענישה בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים, שיכול וחלקם או כולם יבוצעו בחופף עם הפעלת המאסר על תנאי. (ראו פ"ל (ת"א) עמוד 2

9929-08-13 **מדינת ישראל נ' שלום**, לא פורסם (11.3.14)

הארכת תנאי תעשה בנסיבות מיוחדות כשהכלל הוא כי העונש המותנה יופעל.

ישנם שלושה תנאים חלופיים להארכת המאסר על תנאי והם : עונש המאסר על תנאי הושת לפני למעלה מעשור או שהינו בלתי מידתי ביחס לחומרת העבירה או אם הנאשם שינה דרכיו והשתקם ממועד ביצוע העבירה והשתת עונש המאסר בפועל תגרום לו נזק ממשי ואף עלולה לפגום בשיקומו. [ת"פ (ת"א) 3696/09 **מדינת ישראל נ' צברי**, לא פורסם (מיום 2.12.12) ובתת"ע (י-ם) 11-09-14 **מדינת ישראל נ' בורנשטיין**, לא פורסם (מיום 23.1.14) ולעניין התנאי השלישי פ"ל (ת"א) 9092-11-12 **מדינת ישראל נ' גהן**, לא פורסם (מיום 27.1.13)].

במקרה שלפני יש לבחון האם יהיה בהפעלת המאסר על תנאי כדי לפגוע בשיקומו של הנאשם ולגרום לו נזק כבד.

בחינת הפגיעה בסיכויי השיקום תבחן רק כאשר ישנו סיכוי אמיתי לשיקום הנאשם, וראו רע"פ 7391/08 **מחאנג'ה נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 10.7.08) פסקה 20 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה:

"שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה"

מדובר במקרה בעל פנים לכאן ולכאן. על פי התסקיר ישנו סיכוי ממשי לשיקום ומאידך המציאות לימדה כי חרטתו של הנאשם על מעשיו אינה מעידה בהכרח על שינוי אורחותיו.

עיון בפרוטוקול הדיון מיום 4.5.15 בתיק 4927-10-14 מלמד שהנאשם הביע בעבר חרטה על מעשיו וכדבריו בפני בית המשפט:

"אני יודע שטעיתי ומבקש סליחה. זו פעם ראשונה ואחרונה. הבטחתי לעצמי שמספיק שטויות, מתקדם בחיים שלי. אני מבקש סליחה מבעל הרכב והמדינה וגם ממך" (שם עמ' 7 ש' 18-19).

בגזר דינו הפנה בית המשפט לתסקיר שירות המבחן המתאר נסיבות חיים קשות של הנאשם לצד חרטה כנה על מעשיו.

עולה הרושם כי הנאשם עודו זקוק לעונש מוחשי ומרתיע של מאסר בפועל שיניעו מלשוב ולבצע עבירות.

חרף החרטה שהביע הנאשם בפני בית המשפט והתחייבותו לשוב לדרך הישר חמישה חודשים בלבד לאחר שנגזר דינו כאשר מעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה ארוך הוא שב לסורו ונהג ללא רשיון וללא ביטוח.

לצד האמור עולה מהתסקיר כי הנאשם עדיין מצוי בלבו של תהליך שיקומי שטרם נסתיים ועולה חשש לא מבוטל כי הפעלת עונש המאסר על תנאי והשמת הנאשם בכלא יקטעו את ההליך השיקומי ויחמירו את התפיסה הפטליסטית של עמוד 3

הנאשם כלפי חייו ועלולים לדרדר אותו.

העובדה שכיום הסיר הנאשם את המחדל והוא הוציא רשיון נהיגה יש בה נימוק לקולא אך היא אינה מעידה בהכרח על שיקום.

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, מעיד על כך שהמחוקק ראה חשיבות בשיקול השיקומי מבין שיקולי הענישה הקיימים, עת קבע בסעיף 40ד(א) כי ניתן לחרוג מהעונש המקובל בשל שיקול שיקומי של ממש:

" קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."

בפ"ל (ת"א) 9092-11-12 מדינת ישראל נ' גהן, לא פורסם (מיום 27.1.13), נדון בהרחבה ההיבט השיקומי ביחס להארכת תקופת התנאי. אף שם נדון נאשם שהורשע בעבירות תעבורה ביניהן נהיגה בפסילה כשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. שם נקבע כי מתן ביטוי הולם לשיקול השיקומי הוא בעל חשיבות לחברה כולה ולא רק לנאשם:

" הרציונל העומד ביסוד פסיקה זו, הוא רציונל פשוט, שהשכל הישר וטובת הציבור בבסיסו. נאשם אשר חוזר ומבצע עבירות קשות, אך מבקש לשנות מדרכיו, לעלות על דרך הישר, ומבטא רצון כן ואמיתי אשר מתבטא לא רק בהבל פיו, אלא נתמך בראיות מוחשיות, בחוות דעת טיפוליות מקצועיות, נאשם כזה, מן הראוי לסטות מהעונש שראוי למדוד לו, ולבכר תחת זאת, ענישה שיהיה בה דגש על היבטים שיקומיים.

אין ספק, אם יצליח שיקומו של העבריין במקרה כזה, יטיב הדבר עם החברה כולה. לכן, במקרה המתאים, יעדיף ביהמ"ש להקל בעונשו של העבריין כדי לאפשר לו להתמיד בדרך הישר, מתוך ראיית טובת הציבור."

בע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 10.9.06), מושם הדגש גם על האינטרס הציבורי שבהארכת תנאי במקרים המתאימים:

"מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב"

המקרה שבפני הינו מורכב כאמור ויש פנים לכאן ולכאן ובפרט נוכח טענות לשיקום אשר נטענו בהליך הקודם.

עם זאת לאחר ששקלתי את האמור בתסקיר ולא בלי לבטים, החלטתי להעניק לנאשם הזדמנות אחרונה לתקן את דרכיו ולאפשר שיקומו.

אציין כי לא נעלמו מעייני יתר שיקולי הענישה, של גמול, הרתעה ומניעה. לא נעלם מעייני האינטרס הציבורי שבהענשת מי שהרהיב עוז ונהג מבלי שהורשה לנהוג וזאת חרף המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו.

ואולם סבורה אני כי במקרה דנן חברו השיקולים האינדיבידואליים של הנאשם עם שיקולי הציבור בכללותו לאותה המטרה והיא שבסופו של דבר ישנו סיכוי ממשי כי הנאשם לא יבצע עבירות נוספות ויחדל מלסכן את ציבור עוברי הדרך.

יודגש כי כיום אוחז הנאשם ברישיון נהיגה תקף וכי הסיכוי שישוב לבצע את אותה עבירה פחת באופן ניכר.

משכך ולאחר ששקלתי בכובד ראש את כלל שיקולי הענישה ואת מתחם הענישה הסביר ואת המלצת שירות המבחן, החלטתי להימנע מהפעלת התנאי.

על יסוד טיעוני הצדדים והאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך ₪1,000, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.12.17.

2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים.

הנאשם יפקיד רשיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט היום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים אשר יחול על עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה למעט רשיון נהיגה שפקע עד שנה, נהיגה ברישיון שאינו מתאים לסוג הרכב או נהיגה בזמן פסילה.

4. אני מורה על הארכת עונש מאסר למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בית המשפט בראשון לציון ביום 15.6.15 בת"פ 4927-10-14 למשך שנתיים נוספות.

5. הנאשם יחתום היום על התחייבות על סך של 10,000 ₪, לפיה לא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה כשתוקף רשיון הנהיגה פקע (למעט רשיון נהיגה שפקע עד שנה), נהיגה ברישיון שאינו מתאים לסוג הרכב למשך שלוש שנים מהיום. לא יחתום יאסר למשך 10 ימים.

6. הנאשם יבצע 250 שעות שירות לתועלת הציבור כמוסכם עם שירות המבחן ויחל ביצוע העבודות לא יאוחר מתוך 30 ימים מיום קבלת התוכנית בתיאום עם שירות המבחן.

השירות יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות ללא צורך בהחלטה שיפוטית. שירות המבחן למבוגרים יערוך תוכנית של"צ בת - 250 שעות, אין צורך בתסקיר.

שירות המבחן למבוגרים יזמן הנאשם באמצעות טלפון נייד מס': 052-5794294 וכן באמצעות בא-כוחו עו"ד חיים הדיה בטלפון מס':

אם תוך 21 ימים לא יצור שירות המבחן קשר עם הנאשם, יתקשר הנאשם בעצמו או באמצעות בא-כוחו עם הממונה על שירות המבחן בטלפון מס': 02-5310400.

היה וימצא בלתי ראוי לביצוע עבודות של"צ, יודיע על כך השירות לבית המשפט ללא דיחוי.

היה והנאשם לא יבצע את השעות במלואן, אדון מחדש ברכיבי העונש לרבות החלטתי להאריך את המאסר המותנה.

שירות המבחן יכין לנאשם תוכנית של"צ עד ליום 15.2.17.

המזכירות תשלח העתק הכרעת דין וגזר הדין לשירות המבחן.

7. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום.

הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא ימלא כנדרש את המוטל עליו, או אם יורשע בעבירה פלילית או בעבירת תעבורה כלשהי, ישוב ביהמ"ש וידון בעונש שיוטל עליו.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן .

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, בנוכחות הצדדים.